

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az utójára a 2008. március 11-i 2008/29/EK tanácsi és európai parlamenti irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK tanácsi és európai parlamenti irányelv ⁽²⁾ értelmezésére vonatkozóan a következő kérdést terjeszti az Európai Közösségek Bírósága elé előzetes döntéshozatalra:

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelv 88. cikke (1) bekezdésének a) pontja vonatkozik-e a vényköteles gyógyszerek nyilvános reklámozására is, amennyiben a reklám csak azokat az engedélyezési eljárásban az engedélyező hatóság elé terjesztett információkat tartalmazza, amelyek a készítmény valamennyi megszerzője számára amúgy is hozzáférhetők, továbbá ha az adatokat nem kéretlenül közlik az érdeklődővel, hanem csak azon személy számára válnak megismerhetővé, aki az interneten saját maga jár utánuk?

⁽¹⁾ HL L 81., 2008.3.20., 51. o.

⁽²⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-396/05. és T-397/05. sz., ArchiMEDES kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. június 10-én hozott ítélete ellen az ArchiMEDES által 2009. augusztus 10-én benyújtott fellebbezés

(C-317/09. P. sz. ügy)

(2009/C 267/67)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Architecture, Microclimat, Énergies Douces Europe et Sud, sarl (ArchiMEDES) (képvisező: P.-P. Van Gehuchten ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

Az ArchiMEDES azt kéri, hogy az Európai Közösségek Bírósága helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-396/05. és T-397/05. sz. egyesített ügyekben 2009. június 10-én hozott ítéletét, továbbá adjon helyt a fellebbező által az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek, amelyekben a következőket kérte:

- a 2005. október 5-én kelt levélben foglalt és a fellebbezővel 2005. október 10-én közölt, a fellebbezővel szemben beszámítási követelést érvényesítő bizottsági határozat megsemmisítését, továbbá
- a 2005. augusztus 30-án kelt levelekben foglalt és a fellebbezővel 2005. szeptember 2-án közölt, visszafizetést elrendelő határozat, valamint a 2005. augusztus 23-án kelt és a fellebbezővel 2005. szeptember 2-án közölt 3240705638. sz. terhelési értesítés megsemmisítését;
- a szerződés 2005. augusztus 30. napjával történő felmondásáról szóló bizottsági határozat érvénytelenítését;
- a Bizottság arra kötelezését, hogy fizessen meg 125 906 EUR összeget, megnövelve a 2002. február 12-étől járó törvényes késedelmi kamatokkal;
- másodlagosan, a Bizottság arra kötelezését, hogy fizessen meg 103 551,90 EUR összeget, megnövelve a 2002. február 12-étől járó törvényes késedelmi kamatokkal,

valamint a Bizottságot kötelezze az első- és másodfokú eljárásban felmerült valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében az ArchiMEDES négy jogalapra hivatkozik.

A fellebbező az első jogalapjában — amely a fellebbezőnek a Bizottság 2005. október 5-én kelt levelében foglalt, beszámítási követelést érvényesítő határozat megsemmisítése iránti kérelmére vonatkozik — azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 230. cikket, a francia Polgári Törvénykönyv 1291. cikkét, valamint tévesen indokolta a megtámadott ítéletet, illetve elmulasztotta indokolni azt. A fellebbező szerint ugyanis a beszámításról szóló határozat az EK 230. cikk értelmében vett, keresettel megtámadható aktust képez, a Bizottság által jelen esetben meghozott határozat elfogadása pedig az ArchiMEDES és a Bizottság között létrejött szerződésre irányadó francia Polgári Törvénykönyv 1291. cikkében szabályozott feltételek megsértésével történt, amely rendelkezés értelmében valamely követelés vitatása esetén e követelés csak attól kezdve válik bizonyossá, hogy a kötelezettel szemben bírósági határozat írja elő ezen összegnek a jogosult részére történő megfizetését. Az Elsőfokú Bíróság ezért megsértette a hivatkozott rendelkezéseket, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőnek a továbbiakban nem áll érdekében a 2005. október 5-i határozat megsemmisítését kérni, mivel e határozat a fellebbező szerint szabálytalan egyoldalú aktust képez.

A fellebbező a második jogalapjában az emberi jogok védelméről szóló európai Egyezmény 6. cikkének, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikkének, a harmadik személyek perbehívására vonatkozó szabálynak, a védelemhez való jognak, valamint a tisztességes eljáráshoz való jognak a megsértésére hivatkozik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság indokolás nélkül

elutasította, hogy helyt adjon a fellebbező arra irányuló indítványának, hogy a szerződésben részes többi felet is hívják perbe, az ítélet pedig a szerződésben részes valamennyi fél jogviszonyára terjedjen ki. Ez az elutasítás ténylegesen azt eredményezi, hogy megszűnik az olyan szerződésben részes felek közötti fegyveregyenlőség, amely a Bizottság és több szerződő fél között jött létre, mivel a Bizottság adott esetben a vele szerződő valamennyi fél ellen egyszerre keresetet indíthat, miközben ez a lehetőség nem áll fenn abban az esetben, ha az igény csak a szerződő felek egyikével szemben érvényesíthető.

A fellebbező a harmadik jogalapjában — amely két részből áll — arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a Polgári törvénykönyv 1134. és 1165. cikkét, továbbá a közhitelesség elvét, a BU/209/95. sz. szerződés 1.1. és 10. cikkét, ugyan ezen szerződés II. mellékletének 2.1., 2.2., 21.1. és 21.4. cikkét, valamint, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta indokolni a megtámadott ítéletet, illetve tévesen indokolta azt. A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság egyrészt azáltal sértette meg a hivatkozott rendelkezéseket, hogy elválasztotta egymástól a különböző szerződő felek jogait és kötelezettségeit, miközben ők együttesen és egyetemlegesen kötelesek a BU/209/95. sz. szerződés teljesítésére, másrészt pedig azáltal, hogy a fellebbezőt az alvállalkozói jogállása folytán úgy tekintette, mintha a szerződés vonatkozásában kívülálló minőségben járna el, miközben a fellebbező maga is szerződő fél volt.

A fellebbező a negyedik jogalapjában azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a Polgári Törvénykönyv 1134. és 1184. cikkét, továbbá a közhitelesség elvét, valamint a BU/209/95. sz. szerződés II. mellékletének 5. cikkét, ezenkívül pedig elmulasztotta indokolni a megtámadott ítéletet, illetve ellentmondásosan indokolta azt, amennyiben elismerte a Bizottság azon jogát, hogy 2005. augusztus 30. napjával egyoldalúan felmondja az említett szerződést, miközben azt állapította meg, hogy a Bizottság a zárójelentést több, mint három évvel korábban hallgatólagosan jóváhagyta.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített nyolcadik tanács) által a T-189/03. sz., ASM Brescia SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet ellen az A2A SpA, korábban ASM Brescia SpA által 2009. augusztus 11-én benyújtott fellebbezés

(C-318/09. P. sz. ügy)

(2009/C 267/68)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: A2A SpA, korábban ASM Brescia SpA (képviselők: A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff, G. Pizzonia, avvocati)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a közösségi jog és különösen az EK-Szerződés 87. cikkének megsértése, valamint az indokolási kötelezettség megsértése miatt, helyezze hatályon kívül a T-189/03. sz. ügyben hozott ítéletet, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a társasági adó alóli hároméves mentességet állami támogatásnak minősíti;
- a Bíróság a közösségi jog téves és ellentmondásos alkalmazása miatt helyezze hatályon kívül az ítéletet, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a társasági adó alóli hároméves mentességet nem már létező állami támogatásnak minősíti;
- a Bíróság a közösségi jog megsértése miatt helyezze hatályon kívül az ítéletet, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a visszatérítetés határozat szerinti elrendelésének jogszerűségét megerősíti; következésképpen pedig
- a Bíróság állapítsa meg a határozat ⁽¹⁾ semmisségét, amennyiben az megállapítja, hogy állami támogatásnak és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősül a többségi köztulajdonban lévő, helyi közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokkal kapcsolatos adófolytonossági átmeneti rendszer (a határozat 2. cikke) és/vagy állapítsa meg annak semmisségét, amennyiben Olaszországot a támogatásnak a kedvezményezettektől történő visszatérítésére kötelezi (a határozat 3. cikke);
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az első jogalappal az A2A S.p.A. az EK 87. cikk (1) bekezdésének az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, amennyiben az ítélet a társasági adó alóli hároméves mentességet állami támogatásnak minősíti. A Bizottság a határozatban — a fellebbező szerint — különösen nem bizonyította két, az EK 87. cikk (1) bekezdésében előírt követelmény, azaz a verseny torzításának és a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének jelen esetben való meglétét. Az Elsőfokú Bíróság pedig nem igazolta helytállóan azokat az előfeltevéseket, amelyekre a Bizottság a „támogatás” minősítését alapozta, ahogyan ezt a közösségi ítélkezési gyakorlatban megkövetelt „teljes” felülvizsgálat értelmében tennie kellett volna.
2. A második jogalappal a fellebbező másodsorban az EK 88. cikk és az indokolási kötelezettség Elsőfokú Bíróság általi megsértését kifogásolja, valamint ezzel egyidejűleg kéri az ítélet hatályon kívül helyezését, amennyiben „új támogatásnak” minősíti a társasági adó alóli hároméves mentességet. Az Elsőfokú Bíróság — a Bizottság állításainak szolgálai megismétlésével — különösen azt tagadta, hogy a részvénytársasággá átalakult önkormányzati vállalkozások javára engedélyezett hároméves halasztására vonatkozó